

Μέρες Σχολείου

Νοέμβριος 2015 www.pagkritio.gr e-mail : gymnasio@pagkritio.gr Έτος ι' - αριθ. φύλλου 2

Εκτός διδακτέας ύλης

Κείμενο από την εκδήλωση της 17ης Νοέμβρη

« Ήρθε λοιπόν ξανά η επέτειος του Πολυτεχνείου σαν καλοκουρδισμένο ετήσιο λεωφορείο. «Τιμούμε» σήμερα την αυτοθυσία νέων ανθρώπων στον βωμό... δε θυμόμαστε κι εμείς οι ίδιοι τίνος πράγματος! Θυμόμαστε επίσης πως πολλοί από τους «ήρωες» του Πολυτεχνείου γαντζώθηκαν στα κόμματα και μας έπιναν χρόνια τώρα το αίμα. «Μα τι στο καλό», αναρωτιέστε, «είναι δυνατόν να έχει ένας ήρωας ημερομηνία λήξεως;» Και απορείτε. Απορρίπτουν λοιπόν κάποιοι από σας την επέτειο αυτή με τον ίδιο τρόπο που αδιαφορούν για τις υπόλοιπες δύο, και μέσα σ' αυτή τη γενική νωχελικότητα που μας δέρνει μαζικώς, ΔΕΝ αναρωτιόμαστε, δεν εκτιμούμε, δεν καταλαβαίνουμε τη σημασία της έννοιας «δημοκρατία» και τους αγώνες που έγιναν γι αυτήν, τη σημασία της έννοιας «ελευθερία» και την αιματοχυσία που προηγήθηκε, ούτε άλλωστε τη λέξη «παιδεία». Γιατί όλες αυτές είναι βαρύγδουπες λέξεις, πολύ

«φιλολογικές» και δεν αξίζει να παιδεύουμε το μυαλό μας μ' αυτές. Τα πράγματα ευτυχώς όμως δεν είναι έτσι. Χωρίς τη δημοκρατία, την ελευθερία, την παιδεία και όλα τα αιτήματα του Πολυτεχνείου, που εξακολουθούν και σήμερα να επείγουν, ο δεδομένος κόσμος σας είναι τελείως διαφορετικός. Μόνο που τα σημερινά τανκς της μαζοποίησης, της βαρεμάρας, της ρηχότητας είναι πιο δύσκολο να τα αντιμετωπίσουμε.

Σκεφτείτε ότι κάποτε η σημερινή επέτειος ήταν παράνομη και ότι τα σχολεία έκαναν κατάληψη, για να τη γιορτάσουν ελεύθερα. Σήμερα δεν είναι παράνομη πια, πολλοί όμως την απορρίπτουν. Θέλοντας λοιπόν να ξυπνήσουμε όλοι από τον ύπνο της ρηχής μας κοινοτοπίας και να μη μείνουμε μόνο στα λόγια αλλά να προχωρήσουμε και σε έργα, οφείλουμε να ρωτήσουμε τον εαυτό μας:

Εμείς θα στεκόμασταν μπροστά στο τανκ; Εσύ θα σταθείς όρθιος μπρος στα τανκς;

Χρήστος Κατρινάκης

Ήρωας είναι αυτός που δε φοβάται να τα βάλει με ισχυρότερους και δεν εγκαταλείπει ποτέ.

Αυτός που πεθαίνει για να ζήσουν οι υπόλοιποι.

Γυρίζω τις πλάτες μου στο μέλλον
στο μέλλον που φτιάχνετε όπως
θέλετε

αφού η ιστορία σας ανήκει
σαρώστε το λοιπόν αν επιμένετε

Στ' αυτιά μου δε χωράνε
υποσχέσεις

το έργο το `χω δει μη με τρελαίνετε
το πλοίο των ονείρων μου με πάει
σε κόσμους που εσείς δεν τους
αντέχετε

Μένω μονάχος στο παρόν μου
να σώσω οτιδήποτε αν σώζεται
κι ας έχω τις συνέπειες του νόμου
συνένοχο στο φόνο δε θα μ' έχετε

Γυρίζω τις πλάτες μου στο μέλλον
το κόλπο είναι στημένο και στα
μέτρα σας

Ξεγράψτε με απ' τα κατάστικτά σας
στον κόπο σας δεν μπαίνω και στα
έργα σας

Γυρίζω τις πλάτες μου στο μέλλον
στο μέλλον που φτιάχνετε όπως
θέλετε

αφού η ιστορία σας ανήκει
σαρώστε το λοιπόν αν επιμένετε

Μένω μονάχος στο παρόν μου
να σώσω οτιδήποτε αν σώζεται
κι ας έχω τις συνέπειες του νόμου
συνένοχο στο φόνο δε θα μ' έχετε

Το χρονικό του μήνα

Ημερίδα εκπαιδευτικής Ρομποτικής στο Εκπαιδευτήριο «Το Παγκρήτιον»

Το Σάββατο 31 και σε δίκτυο 80 Οκτωβρίου 2015, χωρών. Το 2013 στο πραγματοποιήθηκε δίκτυο αυτό στο Εκπαιδευτήριο προστέθηκε η Ελλάδα «ΤΟ ΠΑΓΚΡΗΤΙΟΝ» μέσω του εκπαιδευτικού ημερίδα με θέμα την μη κερδοσκοπικού εκπαιδευτική σωματείου eduACT.

Η Στη συνέχεια οι ημερίδα εκπαιδευόμενοι μαθητές χωρίστηκαν σε δύο

απευθυνόταν στους μαθητές και τις μαθήτριες πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης που έχουν εκδηλώσει ενδιαφέρον και συμμετέχουν ήδη σε μαθήματα ρομποτικής μέσα στο σχολείο, καθώς και στους ενδιαφερόμενους γονείς. Την ενημέρωση και τη διδασκαλία των μικρών μαθητών ανέλαβαν οι Robot Masters, η οικογένεια Μπουφίδη, μια ομάδα ρομποτικής από τη Θεσσαλονίκη, με μικρή ιστορία αλλά ήδη με πολλές εθνικές και παγκόσμιες διακρίσεις στο ενεργητικό της.

Οι ίδιοι δηλώνουν «τρελαμένοι με τα ρομπότ.. και όχι μόνο, ενθουσιώδεις και με τρελή πίστη στη δύναμη της ομάδας».

Η ημερίδα ξεκίνησε με την πραγματικά εντυπωσιακή παρουσίαση των παιδιών της οικογένειας Μπουφίδη, ηλικίας από 11 έως 17 ετών, τα οποία, αφού συστήθηκαν στο κοινό, με ιδιαίτερα επικοινωνιακό τρόπο το ενημέρωσαν για τη συμμετοχή τους στον παγκόσμιο διαγωνισμό FIRST@LEGO® League (FLL). Το FLL είναι ένας διαγωνισμός ρομποτικής που απευθύνεται σε παιδιά ηλικίας 9-16 ετών. Ξεκίνησε από το εκπαιδευτικό τμήμα της Lego και διοργανώνεται κάθε χρόνο σε παγκόσμια κλίμακα

μεγάλες ομάδες, από τις οποίες η πρώτη, με την καθοδήγηση των μελών των Robot Masters, συμμετείχε σε εργαστήριο κατασκευής και προγραμματισμού ρομπότ της Lego Mindstorms, και η δεύτερη συζήτησε με τα υπόλοιπα μέλη της οικογένειας Μπουφίδη για την καίρια σημασία του ομαδικού πνεύματος και της συνεργασίας σε τέτοιου είδους δράσεις και συμμετοχές. Ακολούθως οι ομάδες άλλαξαν αντιστρόφως αντικείμενα.

Αξιοσημείωτη ήταν η ολόψυχη συμμετοχή των παιδιών και ο ενθουσιασμός τους κατά τη διάρκεια των μαθημάτων και της δημιουργίας των ...συμπαθέστατων ρομπότ τους. Γενικότερα η ατμόσφαιρα που επικράτησε στο Παγκρήτιο Εκπαιδευτήριο εκείνη

την ημέρα είχε τον χαρακτήρα της δημιουργικής περιέργειας, της χαράς της κατάκτησης της μάθησης και του ομαδικού εκπαιδευτικού παιχνιδιού. Έτσι, η παιδευτική αυτή εμπειρία έδωσε το ερέθισμα στους μικρούς «επιστήμονες» να γνωρίσουν και να γοητευτούν από τον κόσμο της ρομποτικής, γεμίζοντας με ελπίδες και προσδοκίες τους δασκάλους και τους γονείς τους.

Τετάρτη 4-11-2015

Πρώτη ατομική έκθεση ζωγραφικής της Ελένης Σπαντιδάκης στο Εκπαιδευτήριο «Το Παγκρήτιον»

Στο εκπαιδευτήριο «Το Παγκρήτιον», λίγο μετά το ξεκίνημα της σχολικής χρονιάς, άρχισαν και οι φετινές εκδηλώσεις με τον γνωστό πλέον γενικό τίτλο «Ξανά στο σχολείο τους: οι απόφοιτοι συνομιλούν με γονείς, εκπαιδευτικούς και μαθητές». Την αυλαία των εκδηλώσεων άνοιξε φέτος η συμπολίτισσά μας ζωγράφος Ελένη Σπαντιδάκη με την ιδιαίτερα σημαντική έκθεσή της με τίτλο «προσταγές ενδιαιτήματος». Η Ελένη Σπαντιδάκη γεννήθηκε και ζει στο Ηράκλειο Κρήτης. Σπούδασε εικαστικές τέχνες στην ΑΚΤΟ, School of Fine Arts and Design, με δάσκαλο στη ζωγραφική τον Τάσο Μισούρα.

Η ζωγραφική της είναι κυρίως ανθρωποκεντρική και εστιάζεται τα τελευταία χρόνια στην έννοια του ταξιδιού, της περιπλάνησης και εντέλει της περιπέτειας της ζωής. Έχει λάβει μέρος σε ομαδικές εκθέσεις. Η τωρινή έκθεση στο «Παγκρήτιο» είναι η πρώτη ατομική της έκθεση, γεγονός που -όπως η ίδια ομολογεί- τη γεμίζει «με ενθουσιασμό», αφού αυτό το σχολείο, στο οποίο φοίτησε ως μαθήτρια, «την έφερε σε επαφή με την τέχνη, πριν από πολλά χρόνια, όταν είδε για πρώτη φορά τα έργα του Θωμά Φανουράκη και ερωτεύτηκε τη ζωγραφική».

Για τη συγκεκριμένη ενότητα των έργων που εκθέτει, η Ελένη Σπαντιδάκη γράφει πως προσπάθησε να θίξει «θέματα όπως την υποβάθμιση του δημόσιου χώρου από χώρο κοινωνικής συναναστροφής σε χώρο ταχείας και απαραίτητης μετακίνησης, την αλληλεπίδραση των ανθρώπων και του χώρου, τη μοναξιά, την παγκοσμιοποίηση.» Επίσης, εξηγεί τον τίτλο της έκθεσής της: «**Προσταγές ενδιαιτήματος**, δηλαδή, προσταγές του χώρου στον οποίο ζούμε. Οι προσταγές αυτές της καθημερινότητας έγιναν αφορμή και αιτία δημιουργίας των έργων μου, τα οποία, εστιάζοντας στους δρόμους των σύγχρονων πόλεων, πραγματεύονται άμεσα ή έμμεσα την απομάκρυνση του ανθρώπου από το φυσικό του περιβάλλον και την υποταγή του σε ένα σωρό, πιθανόν αναγκαία, πρέπει. Οι δρόμοι των πόλεων είναι γεμάτοι οδηγίες, που σ' έναν βαθμό περιορίζουν τη

φαντασία, την εξερεύνηση και την έκπληξη, αντίθετα με τη φύση που κάνει ακριβώς το αντίθετο. Ερεθίζει τη φαντασία, ενθαρρύνει την εξερεύνηση και είναι γεμάτη εκπλήξεις. Οι προσταγές ενδιαιτήματος εννοείται ότι αφορούν όχι μόνον τους κανόνες κυκλοφορίας, αλλά ολόκληρη τη ζωή, με το καλό και το κακό που αυτές προξενούν σε όλους μας.»

Η έκθεση ζωγραφικής της Ελένης Σπαντιδάκη, στο εκπαιδευτήριο «Το Παγκρήτιο», διήρκεσε από τις 4 Νοεμβρίου ως τις 4 Δεκεμβρίου. Τα εγκαίνια πραγματοποιήθηκαν την Τετάρτη 4 Νοεμβρίου 2015, με τη συμμετοχή πολλών φιλότεχνων συμπολιτών μας, ζωγράφων, εκπαιδευτικών, φίλων. Η βραδιά κύλησε μέσα σε κλίμα χαράς και συγκίνησης, όπως συμβαίνει πάντα όταν το «Παγκρήτιο» υποδέχεται στον φιλόξενο χώρο του τις δημιουργίες των παλιών μαθητών του και τους ίδιους, που -είναι αλήθεια- διαπρέπουν στα πεδία των

Συνάντηση των μαθητών της γ' και της β' γυμνασίου με την ζωγράφο κ. Σπαντιδάκη

Την Πέμπτη 19 Νοεμβρίου οι μαθητές της β' και της γ' γυμνασίου συναντήθηκαν με τη ζωγράφο Ελένη Σπαντιδάκη και συζήτησαν μαζί της με αφορμή την πρώτη της ατομική έκθεση, με τίτλο «Προσταγές ενδιαιτήματος», που φιλοξενείται στον χώρο του Εκπαιδευτηρίου.

Η καλλιτέχνης με μεγάλη συγκίνηση μετέφερε στα παιδιά τη δική της πρώτη επαφή με την τέχνη και μίλησε για θέματα σχετικά με την εικαστική δημιουργία και το προσωπικό της έργο. Παράλληλα δέχτηκε πλήθος ερωτήσεων από τους μαθητές, που με μεγάλο ενδιαφέρον παρατήρησαν τους πίνακές της, προβληματίστηκαν για την τεχνοτροπία τους αλλά και τη θεματική τους και αναρωτήθηκαν για την πηγή της έμπνευσής της.

Δημιουργίες των μαθητών της γ' Δημοτικού

Τα παιδιά των τμημάτων της γ' Δημοτικού, με αφορμή την έκθεση ζωγραφικής της κ. Σπαντιδάκη, εμπνεύστηκαν και ζωγράρισαν τους δικούς τους πίνακες.

Εκδήλωση για την 17η του Νοέμβρη

Οι μαθητές της Β' Λυκείου, με αφορμή την επέτειο για την 17η Νοεμβρίου, παρουσίασαν μια πολύ όμορφη εκδήλωση αποτυπώνοντας τις σκέψεις τους σε δικά τους γραπτά.

Υπεύθυνες καθηγήτριες ήταν η κ. Γιέτη και η κ. Αλεξοπούλου.

Αποσπάσματα από τα κείμενα των μαθητών

... Την επέτειο αυτή τη γιορτάζουμε, για να μην ξεχάσουν οι παλιότεροι αυτά που ζήσανε και για να μάθουν οι νεότεροι τι έγινε τότε. Για να μάθουν όλοι την ιστορία της δημοκρατίας στην Ελλάδα, γιατί ο λαός που δεν ξέρει την ιστορία του είναι καταδικασμένος να την ξαναζήσει. Εύκολα βέβαια καταλαβαίνει κανείς πως αυτό δεν το επιτύχαμε, διότι οι εικόνες του παρελθόντος με αυτές του παρόντος διαφέρουν μόνο σε ένα σημείο: το τανκ που πολεμάει σήμερα τόσος κόσμος για να υπερασπιστεί

την αξιοπρέπειά του, τα αιτήματά του, την αυθεντική ελληνική ταυτότητα που κινδυνεύει να αλλοτριωθεί, δεν είναι ένα πολεμικό άρμα, αλλά είναι ένα συμβούλιο ανθρώπων που έχει πολύ περισσότερη δύναμη από το να ρίξει μια καγκελόπορτα και μπορεί να θυσιάσει πολύ περισσότερο αίμα. Γι' αυτό είναι πολύ πιο δύσκολο να αντιμετωπιστεί. Γι' αυτό λοιπόν γιορτάζουμε κάθε χρόνο την επέτειο του Πολυτεχνείου, για να δούμε πως το

τότε και το τώρα απλά ταυτίζονται, μα απ' ό τι φαίνεται θα μας πάρει καιρό να βρούμε τους κατάλληλους ήρωες.

Πέτρος Τσαγκαράκης

17 Νοέμβρη! 17! Πόσα να ήταν άραγε τα 17χρονα παιδιά εκείνη τη νύχτα μέσα στο Πολυτεχνείο; Πόσα να ήταν τα παιδιά της ηλικίας μας που δεν είχαν τελειώσει ακόμη το σχολείο και είδαν τα όνειρά τους να καταστρέφονται στην όψη ενός άρματος, που ρίχνοντας την πύλη του Πολυτεχνείου καταπάτησε τα όνειρά τους. Σ' ένα χρόνο γίνομαι 17. Θα μπορούσα να βρίσκομαι κι εγώ στο Πολυτεχνείο. Να φώναζα και να αντιστεκόμουν, χωρίς όμως να γνωρίζω τι θα ακολουθήσει. Γιατί τα περισσότερα παιδιά δεν ήξεραν... δε φαντάζονταν... Δεν μπορούσαν να πιστέψουν ότι η διαμαρτυρία τους αυτή θα είχε μια τέτοια τραγική κατάληξη. Δεν μπορούσαν να διανοηθούν πως ο αγώνας τους για ελευθερία θα οδηγούσε στον χαμό τόσων αθώων ψυχών. Ο εχθρός όμως δε δίστασε. Έστειλε πάνω τους το ταγκ. Το ταγκ που καταπάτησε τα όνειρά τους.

Δεκαετίες μετά. Βρίσκομαι κι εγώ στην ηλικία τους. Ποιο είναι το δικό μου ταγκ; Αυτό που μου στερεί τις ελπίδες για μια καλύτερη ζωή; Για μια ζωή όπως τη θέλω εγώ; Αναρωτιέμαι, μα ποτέ δεν καταλήγω κάπου. Λες κι ο εχθρός είναι αόρατος. Δεν ξέρω τι να πολεμήσω, σε τι να αντισταθώ [...]

Ναι, έζησα την επέτειο του Πολυτεχνείου.
Κοιτάζω πάλι πίσω μου...
Οι αναμνήσεις καλά κρατούν... το χάος, η αγωνία, ο φόβος, οι στρατιώτες, ο πανικός. Όμως σήμερα ούτε οι σημαίες ούτε τα γαρούφαλλα μου λένε κάτι...
Ψευδοτιμές και σοβαροφάνεια. Δεν νιώθουν όπως ένωσα εγώ. Όλα έγιναν εμπόριο κι απάτη. Ίσως αυτό

να είναι που με βαραίνει.
Κοιτάζω πάλι πίσω μου...
Εμείς αγωνιστήκαμε, παλέψαμε, ματώσαμε, όχι μονάχα για μας αλλά για όλους, για τις επόμενες γενιές. Ίσως γι' αυτό πονώ... [...]

Βαγγέλης Σκουλάς

«Ηρωικό»

Βρείτε μου τους ήρωες
τους ψάχνω ενώ πνίγομαι στο πέλαγος.
Βρείτε μου τους ήρωες
τους ψάχνω σ' ένα παλιό βιβλίο.
Βρείτε μου τους ήρωες
δεν τους βρίσκω πουθενά.

Οι ήρωες νεκροί στους γκρίζους δρόμους.
Και η θυσία τους μήνες από τώρα θα βλαστήσει
ώσπου να καρπίσει κάποιο γαλάζιο καλοκαίρι.

Βρήκα τους ήρωες.
Παντού και πουθενά οι ήρωές μου.
Αφανείς και καθημερινοί.
Στην άκρη μιας τηλεφωνικής γραμμής...
Δεν είναι όλοι οι ήρωες νεκροί... να ξέρεις!

Απογοητευμένοι οι ήρωες διασχίζουν τους δρόμους
όπως οι φίλοι διασχίζουν τους ωκεανούς
για να φτάσουν στην άλλη πλευρά.
Με δίκικο μαχαίρι έδιωξαν τους ήρωες
κι οι ήρωες έχουν κρυφτεί από καιρό!

Χρήστος Κατρινάκης

Επίσκεψη της ομάδας δημοσιογραφίας στο ΚΡΗΤΗ TV

Η ομάδα της δημοσιογραφίας επισκέφτηκε το κρητικό τηλεοπτικό κανάλι ΚΡΗΤΗ TV, την Παρασκευή 13/11/2015.

Όταν φτάσαμε, μας περίμενε ο γενικός διευθυντής κ. Χυντηράκης, ο οποίος με ιδιαίτερη προθυμία και ευγένεια μας ξενάγησε στις εγκαταστάσεις. Αρχίσαμε από τα studio (A, B, C) όπου μας εξήγησε την περίπλοκη χρήση κάθε ενός μηχανήματος. Συνεχίσαμε στην αίθουσα σύνταξης, όπου μάθαμε πως καταφέρνουν και συνεργάζονται για να δημιουργήσουν το δελτίο ειδήσεων όλοι οι δημοσιογράφοι μαζί. Αργότερα πήγαμε στο studio του ραδιοφωνικού σταθμού, όπου είχαμε την τύχη να παρακολουθήσαμε μία ζωντανή εκπομπή λόγου για λίγη ώρα.

Μετά επισκεφθήκαμε την αίθουσα παραγωγής για να μάθουμε πως σκηνοθετείται και ετοιμάζεται μία εκπομπή. Τέλος, ο κ. Χυντηράκης, μας παρουσίασε την αίθουσα εκτύπωσης της εφημερίδας, μας έδειξε τα τυπογραφικά μηχανήματα και μας μίλησε για τη δημοσιογραφική είδηση.

Τσαγκαράκης Χρήστος

...

Μάθαμε ότι δεν χρειάζεται για κάθε εκπομπή ένα στούντιο αλλά πως κάθε εκπομπή έχει τα δικά της σκηνικά. Μάθαμε επίσης πως, για να γίνει μια σωστή εκπομπή, χρειάζονται πρώτα απ' όλα πολλές κάμερες, μικρόφωνα και ένας/μία παρουσιαστής/ρια. Στις ειδήσεις χρειάζεται επίσης μια οθόνη η οποία βοηθάει τον/την παρουσιαστή/ρια να μην ξεχνάει τα λόγια του/της. Τα λόγια που προβάλλει η οθόνη τα γράφει ο ίδιος ο παρουσιαστής/ρια και έχει ένα πετάλι στο πόδι της με το οποίο αλλάζει τις σελίδες.

Μετά ακολούθησε η επίσκεψη στην εφημερίδα «Νέα Κρήτη».

Μάθαμε πως υπάρχει διαφορετικό μηχανήμα για την έγχρωμη και την ασπρόμαυρη εφημερίδα. Για κάθε σελίδα εφημερίδας χρησιμοποιούνται 4 χρώματα: το μπλε, το κόκκινο, το κίτρινο και το μαύρο. Το χαρτί της η «Νέα Κρήτη» το προμηθεύεται από τη Φινλανδία. Κάθε ρολό χαρτιού ζυγίζει έναν τόνο. Κάθε μέρα χρειάζονται 2,5 ρολά, για να τυπωθούν τα φύλλα της εφημερίδας.

Στέλιος Παπαστεφανάκης Νίκος Φεργαδάκης

MOVIE NIGHT

Στις 27/11/2015 στο Παγκρήτιο Εκπαιδευτήριο τα παιδιά του 15μελούς συμβουλίου διοργάνωσαν μια βραδιά ταινίας. Αρχικά ο πρόεδρος μοίρασε στα μέλη του 15μελούς μια μικρή λίστα που αποτελούνταν από 6 ταινίες. Τα μέλη του 15μελούς ψήφισαν ποια ταινία να δούμε. Τελικά καταλήξανε στην ταινία <<Miss congeniality>>. Υπήρξε μεγάλη ανταπόκριση από τα παιδιά του σχολείου και η βραδιά κύλησε πολύ όμορφα. Ευχαριστούμε πολύ το 15μελές για την ωραία αυτή πρωτοβουλία.

Στέλιος Παπαστεφανάκης

Ελεύθερη έκφραση

Ένας τρόπος για να μην ξεχνάμε ως κοινωνία τις υποχρεώσεις μας απέναντι στον πλανήτη και στους ενοίκους του είναι ο εορτασμός των παγκόσμιων ημερών. Καλό είναι να είμαστε ενεργοί πολίτες και ευαίσθητοι άνθρωποι όλες τις μέρες του χρόνου. Παραθέτουμε ενδεικτικά τις παρακάτω παγκόσμιες ημέρες:

Η **Παγκόσμια Ημέρα των Ζώων** γιορτάστηκε για πρώτη φορά το 1931 σ' ένα συνέδριο περιβαλλοντιστών στη Φλωρεντία, ως ένας τρόπος για την ευαισθητοποίηση κοινού και ειδικών για τα υπό εξαφάνιση ζώα. Από

τότε, η γιορτή διευρύνθηκε και περιλαμβάνει όλα τα είδη του ζωικού βασιλείου.

Η **4η Οκτωβρίου** καθιερώθηκε ως Παγκόσμια Ημέρα Ζώων, επειδή συμπίπτει με τον εορτασμό της μνήμης του Αγίου Φραγκίσκου της Ασίζης, που έχει αναγορευτεί από την Καθολική Εκκλησία ως προστάτης των ζώων και του περιβάλλοντος.

Η **Διεθνής Ημέρα Ειρήνης** καθιερώθηκε το 1981 από τον ΟΗΕ για να συμπίπτει με την ετήσια γενική συνέλευση του Οργανισμού κάθε Σεπτέμβριο. Από το 2001 γιορτάζεται σε σταθερή ημερομηνία, την **21η Σεπτεμβρίου** κάθε χρόνου.

Την ημέρα αυτή προγραμματίζονται διάφορες εκδηλώσεις σε όλο τον κόσμο από τον ΟΗΕ, τις Μ.Κ.Ο, από θρησκευτικές οργανώσεις και τις τοπικές κοινωνίες των πολιτών για την προώθηση των ιδανικών της ειρήνης και της μη βίας.

19-11-2015 παγκόσμια ημέρα φιλοσοφίας

Η Παγκόσμια Ημέρα Φιλοσοφίας γιορτάζεται κάθε χρόνο από το 2002 την **τρίτη Πέμπτη του Νοεμβρίου**, με πρωτοβουλία της UNESCO, που αναγνώρισε την ανάγκη για κοινό στοχασμό πάνω στα σύγχρονα προβλήματα που απασχολούν την ανθρωπότητα.

Την ημέρα αυτή, ο οργανισμός του ΟΗΕ για τον πολιτισμό και την εκπαίδευση προτρέπει τα κράτη - μέλη του να διοργανώνουν εκδηλώσεις και συζητήσεις για

φιλοσοφικά θέματα.

Μαρία Κατσαμά

Η ποίηση του μήνα

Παρασκευή 6 Νοεμβρίου 2015: Β' Λυκείου

Ποίηση: Τάσος Λειβαδίτης

Θά 'θελα νά φωνάξω τ' όνομά σου, αγάπη, μ' όλη μου την δύναμη.

Νά τ' άκούσουν οί χτίστες άπ' τίς σκαλωσιές και νά φιλιούνται με τόν ήλιο

νά τó μάθουν στά καράβια οί θερμαστές και ν' άνασάνουν όλα τά τριαντάφυλλα

νά τ' άκούσει ή άνοιξη και νά 'ρχεται πιό γρήγορα

νά τó μάθουν τά παιδιά για νά μήν φοβοΰνται τó σκοτάδι,

νά τó λένε τά καλάμια στίς άκροποταμιές, τά τρυγόνια πάνω στοΰς φράχτες

νά τ' άκούσουν οί πρωτεύουσες τοΰ κόσμου και νά τó ξαναποΰνε μ' όλες τίς καμπάνες τους

νά τó κουβεντιάζουνε τά βράδια οί πλύστρες χαϊδεύοντας τά πρησμένα χέρια τους.

Νά τó φωνάξω τόσο δυνατά

πού νά μήν ξανακοιμηθεΐ κανένα όνειρο στόν κόσμο

καμιά έλπίδα πιά νά μήν πεθάνει....

Παρασκευή 13 Νοεμβρίου 2015: Α' Λυκείου Ποίηση: Γιάννη Ρίτσου

Αΰτός, πού, άκούγοντας τó βήμα τών συντρόφων του νά ξεμακραίνει πάνω στά χαλίκια, μες τή μέθη του, άντι νά κατεβεί τή σκάλα πού 'χε άνέβει, πήδησε ίσα τόν τράχηλό του κόβοντας, έφτασε πρώτος μπροστά στο μαΰρο στόμιο. Κι οΰτε πού άγγιξε τó αίμα τοΰ μαύρου κριαριοΰ. Τó μόνο πού ζήτησε ήταν μιá πήχη τόπος στ' άκρογιάλι τής Αΐαίας κ' έκεΐ νά στήσουν τó κουπί του - έκεΐνο πού 'λαμνε πλάι στοΰς συντρόφους του. Τιμή, λοιπόν, και δόξα στ' όμορφο παλικάρι. Άλαφρόμυαλο τó 'παν. Ώστόσο μήπως δέ βοήθησε κ' έκεΐνο κατá δύναμη στοΰ μεγάλο ταξίδι τους; Για τοΰτο, κιόλας, ό Ποιητής τó μνημονεύει χώρια, άν και με κάποια περιφρόνηση, κ' ίσως γι' αυτό άκριβώς με πιότερο έρωτα.

Παρασκευή 20 Νοεμβρίου 2015: γ' γυμνασίου Ποίηση: Γιώργος Σεφέρης

Προλογικό σημείωμα

Σήμερα η απαγγελία της ποίησης αφιερώνεται στη μνήμη των θυμάτων όλων των τρομοκρατικών επιθέσεων, καθώς και στη μνήμη των προσφύγων που στην προσπάθειά τους να ξεφύγουν από την κόλαση δεν πρόλαβαν να φτάσουν στον δικό τους παράδεισο.

Ο Σεφέρης από νεαρή ηλικία μάς λέει ότι χάσαμε την παιδική μας αθωότητα, γιατί "οι άλλοι, για την ευκολία τους να σε καταλαβαίνουν σ' έμαθαν να μιλάς όπως εκείνοι". Μας λέει ότι η αξία του καθενός μας είναι "ο τρόπος που ο καθένας καταφέρνει να βγαίνει από τον εαυτό του".

Στην ποίηση του Σεφέρη τα ιστορικά βιώματα συνυπάρχουν με υπαρξιακές κορυφώσεις. Στα ποιήματά του φτάνει ένας απόηχος από εθνικές μνήμες, αναπολήσεις, σπαραγμούς.

Παντούμ [ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΑ: μαλαισ. λ. pantoum = είδος ποίησης]

Το παντούμ είναι είδος ποίησης που ξεκίνησε απ' τη Μαλαισία και καθιερώθηκε στην Ευρώπη απ' τον Ουγκό. Αποτελείται από τετράστιχες στροφές με σταυρωτή ομοιοκαταληξία, ο δεύτερος και ο τέταρτος στίχος κάθε στροφής γίνονται ο πρώτος και ο τρίτος της επόμενης, τέλος ο τέταρτος στίχος της τελευταίας στροφής είναι ο ίδιος με τον πρώτο.

Παντούμ

Τ' άστέρια κρατούν έναν κόσμο δικό τους
στο πέλαγο σέρνουν φωτιές τὰ καράβια
ψυχή μου λυτρώσου απ' τὸν κρίκο τοῦ σκότους
πικρή, φλογισμένη που δέεσαι μὲ εὐλάβεια.

Στὸ πέλαγο σέρνουν φωτιές τὰ καράβια
ἡ νύχτα στενεύει καὶ στέκει σὰν ξένη
πικρή, φλογισμένη που δέεσαι μὲ εὐλάβεια
ψυχή μου γνωρίζεις ποιὸς νόμος σὲ δένει.

Ἡ νύχτα στενεύει καὶ στέκει σὰν ξένη
στὸ μαῦρο μεταξύ τὰ φῶτα ἔχουν σβήσει
ψυχή μου γνωρίζεις ποιὸς νόμος σὲ δένει
καὶ τί θὰ σοῦ μείνει καὶ τί θὰ σ' ἀφήσει.

Στὸ μαῦρο μεταξύ τὰ φῶτα ἔχουν σβήσει
ἀκούγονται μόνο τοῦ χρόνου τὰ σεῖστρα
καὶ τί θὰ σοῦ μείνει καὶ τί θὰ σ' ἀφήσει
ἂν τύχει κι ἀστράψει βουβὴ πολεμίστρα.

Ἀκούγονται μόνο τοῦ χρόνου τὰ σεῖστρα
μετάλλινη στήλη στοῦ πόνου τὴν ἄκρη
ἂν τύχει κι ἀστράψει ἢ βουβὴ πολεμίστρα
Οὔτε ὄνειρο θὰ βρεις νὰ δώσει ἕνα δάκρυ.

Μετάλλινη στήλη στοῦ πόνου τὴν ἄκρη
ψηλώνει ἢ στιγμή σὰ μετέωρο λεπίδι
Οὔτε ὄνειρο θὰ βρεις νὰ δώσει ἕνα δάκρυ
Στὸ πλήθος σου τὸ ἄυλο ποὺ σφίγγει σὰ φίδι.

Ψηλώνει ἢ στιγμή σὰ μετέωρο λεπίδι
σὰν τί νὰ προσμένει νὰ πέσει ἢ γαλήνη;
Στὸ πλήθος σου τὸ ἄυλο ποὺ σφίγγει σὰν φίδι
Δὲν εἶναι ὁ οὐρανὸς μηδὲ ἀγγέλου εὐφροσύνη.

Σὰν τί νὰ προσμένει νὰ πέσει ἢ γαλήνη;
Σ' ἀνθρώπους κλειστοῦς ποὺ μετροῦν τὸν καημὸ τους
Δὲν εἶναι οὐρανὸς μηδὲ ἀγγέλου εὐφροσύνη
τ' ἀστέρια κρατοῦν ἕναν κόσμο δικό τους.

Παρασκευή 27 Νοεμβρίου 2015: β' γυμνασίου Ποίηση: Άθως Δημουλάς

Ο Άθως Δημουλάς γεννήθηκε το 1921 στην Αθήνα. Σπούδασε πολιτικός μηχανικός και εργάστηκε ως διευθυντής στους Σιδηροδρόμους του ελληνικού κράτους. Παντρεύτηκε την ποιήτρια Κική Δημουλά, με την οποία έζησε έως τον θάνατό του το 1985. Στη λογοτεχνία πρωτοεμφανίστηκε το 1951, ενώ το 1967 τιμήθηκε με το Δεύτερο Κρατικό Βραβείο Ποίησης για τη συλλογή «Άλλοτε και αλλού». Λίγοι στίχοι μόνο αρκούν για να ορίσουν τον χώρο της ποίησής του: οι αρχαίες πέτρες, η φθορά και τα ερείπια – ο χρόνος, με άλλα λόγια, και η μνήμη, που είναι πανταχού παρούσα. Σήμερα θα ακούσετε ποιήματα με θέματα εμπνευσμένα από την «Ιλιάδα» και την «Οδύσσεια» του Ομήρου.

Οδυσσεύς

Έχει πολλά να θυμηθεί απ' τη ζωή του!
(Όσα ίσως κανείς θνητός). Η γοητεία
της Κίρκης βαραίνει την ανάμνησή του.
Κι όταν έφυγε απ' την Κίρκη, η τρικυμία.
Εκινδύνεψε πολλές φορές. Μα η πανουργία
(και η τύχη) τον οδήγησαν σώο στο νησί του.
Ο Πολύφημος, τυφλός, ωρύεται. Η κραυγή του
ακόμα του φέρνει αγωνία.
Στη μνήμη του έρχονται του γυρισμού του
οι περιπέτειες και οι δόλοι. (Του παλατιού του
γαλήνιος απλώνεται εμπρός του τώρα ο κήπος).
Ξάφνου ταράζει την καρδιά του χτύπος
μεγάλος. Το φοβερό τέχνασμα του νου του
ιδού: ο Δούρειος ίππος.

Πηνελόπη

Σ' έφερε στο προσκήνιο η απουσία του Οδυσσέα.

Κι εκάλυψες ολόκληρο το κεφάλαιο του έπους
μ' ένα πάντα μισοτελειωμένο ύφασμα
που το αυξομείωνε η αναμονή σου.

Ωσπου ήρθε,
πίσω ξανά στην αφάνεια του γυναικωνίτη
στέλλοντάς σε, χαρούμενη για την επιστροφή του
και πως σε απάλλαξε απ' το μεγάλο βάρος πρώτου
ρόλου, που σου είχε η απουσία του αναθέσει.

Κοντά στον νου κι η ... γλώσσα!

Πολλές φορές στη στήλη μας έχουμε ασχοληθεί με τα αρχαία ελληνικά και τη σύνδεσή τους με τα νέα ελληνικά. Κι επειδή συνήθως η στήλη προκύπτει από ιδέες των μαθητών, συμπεραίνει κανείς πως είναι ελκυστικό θέμα γι' αυτούς η επιβίωση της αρχαίας γλώσσας στη σύγχρονη νεοελληνική γλώσσα. Έχει ενδιαφέρον να παρατηρούν την καθομιλουμένη και να εντοπίζουν στη χρήση της ποικίλα δείγματα της συνέχειας της ελληνικής γλώσσας. Στο παρόν τεύχος συγκεντρώσαμε αρχαία ρητά και παροιμίες που χρησιμοποιούνται σήμερα, με διαχρονική αξία και σαφές περιεχόμενο. Προφανώς έχουν πολλά να μας διδάξουν, γι' αυτό συχνά τα ακούν οι μικρότεροι από τους μεγαλύτερους, όταν οι τελευταίοι θέλουν να τους συμβουλέψουν. Η ιδέα και η συγκέντρωση του υλικού έγινε κυρίως από μαθήτριες της β' γυμνασίου, αλλά βοήθησαν και μαθητές της γ' γυμνασίου.

γνώθι σαυτόν = γνώρισε τον εαυτό σου, απόκτησε αυτογνωσία

νους υγιής εν σώματι υγιεί = υγιές μυαλό μέσα σε υγιές σώμα, το καλλιεργημένο πνεύμα συνδέεται με το γυμνασμένο σώμα

σπεύδε βραδέως = να ενεργείς γρήγορα και αργά συγχρόνως, δηλαδή με σύνεση

χρόνου φειδου = να κάνεις οικονομία στον χρόνο, να μην τον σπαταλάς

το λακωνίζειν εστί φιλοσοφείν = το να λες λίγα λόγια είναι σοφό

κρείττον του λαλείν το σιγάν = η σιωπή είναι καλύτερη από την ομιλία (φλυαρία)

το δις εξαμαρτείν ουκ ανδρός σοφού = δύο φορές το ίδιο σφάλμα φανερώνει έλλειψη σύνεσης, επιπολαιότητα

μέτρον άριστον = το μέτρο είναι η άριστη επιλογή

μηδέν άγαν = σε τίποτα δεν χρειάζεται υπερβολή

τα εν οίκω μη εν δήμω = τα οικογενειακά ή προσωπικά θέματα δεν τα δημοσιοποιούμε, δεν τα ανακοινώνουμε σε όλο τον κόσμο

ουκ αν λάβεις παρά του μη έχοντος = δεν μπορείς να λάβεις κάτι από εκείνον που δεν έχει να σου δώσει
αιέν αριστεύειν = πάντα να είσαι άριστος, να επιδιώκεις τη διάκριση
ουδέν κακόν αμιγές καλού = κανένα κακό δεν συμβαίνει χωρίς να φέρει και κάτι καλό, κάθε κακό που μας βρίσκει έχει και τη θετική του πλευρά
ενός κακού μύρια έπονται = ένα κακό το ακολουθούν πολύ περισσότερα
ουδέν κρυπτόν υπό τον ήλιον = τίποτα δεν μένει κρυφό, όλα αποκαλύπτονται
μηδένα προ του τέλους μακαρίζε = κανέναν να μη μακαρίζεις (να μη θεωρείς καλότυχο, ευτυχισμένο), αν δεν γνωρίζεις το τέλος του, πώς κατέληξε
συν Αθηνά και χείρα κίνει = μαζί με τη βοήθεια της θεάς Αθηνάς δραστηριοποιήσου κι εσύ, μην περιμένεις άπραγος τη βοήθεια του Θεού
το πεπρωμένον φυγείν αδύνατον = είναι αδύνατο να ξεφύγει κάποιος από τη μοίρα του, να γλιτώσει από τη δοκιμασία
βραχεία τέρψις ηδονής κακής = η χαρά που προέρχεται από άδικη αιτία κρατά λίγο
ο μη χείρων βέλτιστος = το λιγότερο κακό είναι το καλύτερο
έκαστος εφ' ω ετάχθη = καθένας πρέπει να υπηρετεί τον σκοπό τον οποίο ανέλαβε
εις οιωνός άριστος αμύνεσθαι περί πάτρης = είναι άριστο δείγμα το να υπερασπίζεις την πατρίδα σου
το γοργόν και χάριν έχει = το να ενεργείς γρήγορα φέρνει καλό αποτέλεσμα
φθείρουσι ήθη χρηστά ομιλίας κακαί = οι κακές συναναστροφές, παρέες, ζημιώνουν τους καλούς χαρακτήρες
γελά ο μωρός καν τη μη γελοίοη = ο ανόητος γελά χωρίς να υπάρχει λόγος
η ισχύς εν τη ενώσει = στην ενότητα υπάρχει δύναμη
ουκ εν τω πολλώ το ευ = η ποιότητα δεν βρίσκεται στην ποσότητα
αργία μήτηρ πάσης κακίας = η τεμπελιά γεννά συμφορές
όμοιος ομοίω αεί πελάζει = καθένας συναναστρέφεται τον όμοιό του
έστι δίκης οφθαλμός ος τα πάνθ' ορά = υπάρχει θεία δίκη για όλα
πάταξον μεν, άκουσον δε = χτύπησέ με (αν θέλεις), μα άκουσέ με (πρώτα)
γλώσσα λανθάνουσα τ' αληθή λέγει = η γλώσσα κατά λάθος ομολογεί την αλήθεια
εν οίδα ότι ουδέν οίδα = ένα πράγμα μόνο ξέρω, ότι δεν γνωρίζω τίποτα
γηράσκω αεί διδασκόμενος = γερνάω συνεχίζοντας να μαθαίνω
αρχή ήμισυ παντός = η αρχή είναι το μισό του έργου που πρέπει να επιτελεστεί
αμ' έπος, αμ' έργον = απ' τα λόγια κατευθείαν στα έργα
τα αγαθά κόποις κτώνται = τα καλά αποκτώνται με κόπο
τα πάντα ρει = όλα κινούνται, μεταβάλλονται
δρυσός πεσούσης πας ανήρ ξυλεύεται = όταν πέσει η βελανιδιά, όλοι κάνουν τους ξυλοκόπους, όταν κάποιος βρίσκεται σε αδυναμία, σπεύδουν να επωφεληθούν όλοι
αρχή άνδρα δείκνυσι = η εξουσία φανερώνει τον χαρακτήρα του ανθρώπου
πενία τέχνας κατεργάζεται = η φτώχεια επινοεί τρόπους να την αντιμετωπίσει

Ξένος!

Ξένος!

Αυτός είμαι.

Ένας ξένος ανάμεσα στους ξένους

Ένας ξένος τόσο κοντά

Και συνάμα

Τόσο μακριά από τους ανθρώπους.

Ένας άνθρωπος που οι ελπίδες του

Παγιδεύτηκαν από πλέγματα

Από συρματοπλέγματα

Και ανθρώπινα, πλέγματα

Νοητά γύρω από τον καθένα,

Αυτά που, μας δίνουν, μια

Σκλαβωμένη ελευθερία,

Κι όμως δεν αφήνουν τίποτα

Να τα διασχίσει.

Ούτε τη λέξη βοηθώ.

Πόσο μάλλον τις λέξεις αγκαλιάζω

Κ' αγαπώ.

Σκίστε τη σάρκα του ζωντανού

Αυτού του εφιάλτη

Που δε μας αφήνει να λυσιιάσουμε

Τον άνθρωπο μέσα και έξω από εμάς

Βρείτε επιτέλους

Έστω και την ελάχιστη

Σπίθα ανθρωπιάς

Που μας απέμεινε!

Boys and Girls

“Men marry women with the hope they will never change. Women marry men with the hope they will change. Invariably they are both disappointed.”

Albert Einstein

Should women stay at home to look after the house and care for children?

As far as I am concerned this is a really out of date point of view. Women nowadays equally contribute in every aspect of life. For example they also pursue careers and add to the families' income. They also have their own social life, personal space and are far more independent and dynamic than they used to be, (some however could argue that this is a negative point too). Tasks like taking care of children or keeping the household clean are within a couple, thus providing women with the free time they deserve and that they had been deprived of, for all those years.

Evan Skoulas

Nowadays most women that become mothers continue doing their job. In the majority of the cases they ask the grandparents of the newborn to take care of it while they will be working. In other cases a nanny is employed in order to tidy the house and look after the children at the same time. So the mother keeps on with her professional life as she used to when she was single. There are however cases that the family will not be able to pay for a nanny or that the grandparents may be too old in order to help with the bringing up of a child. So the woman is forced to stay at home-mainly if the father has a career- and become a housewife.

Christine Papidakis

Many women, after having a child, need to make a very important decision of whether to stay at home and look after their child or go back to work. In my opinion, mothers should stay at home at least during the early stage in which the child is still dependent on her or if, for example, the mother is breast feeding. But, once the child starts socializing and is sent to nursery school, then she should consider going back to work. Nowadays both parents need to work in order to provide all the essentials for their family so, in most cases, staying at home is not really an option for women. Also, after a certain period of time the mother needs to look after herself and do things she wasn't able to when her child was dependent on her.

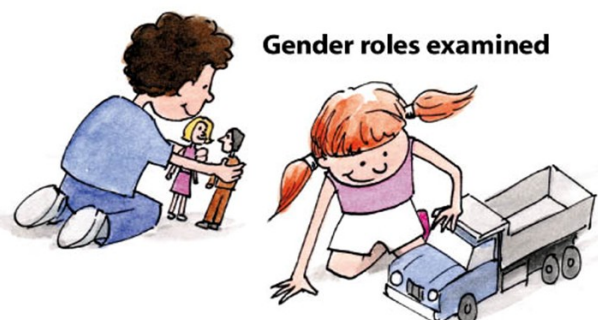
Anthi Maurandonakis

Nowadays society is moving faster and faster and men cannot handle all this pressure so they need women to help in many fields. First of all, due to these radical changes, women now are more independent than they were fifty years ago. Women now have access to more education and the result is that, when they learn new things, they need to put this knowledge to use because they believe they have the same rights as men and they want to compete with them and show them that women are as capable as men are.

Maria Karfakis

Should parents encourage boys to play with traditionally male toys like guns and girls with traditionally female toys like dolls?

After so many years it is high time we stopped discriminating stuff that are strictly for girls or boys and get rid of those bloody stereotypes. We should give boys the chance of taking something less brutal and more sensitive in order to be given the chance to develop their feelings. Likewise girls should not be taught to be as sensitive as they are. Instead they should learn to stand by themselves, support their opinion so as to become independent women ready to take up the competitive world we are living in. Take under consideration finally that this could bridge the gap that has caused all these fights between men and women as it would change even at the slightest the mindset of both making them more understanding of each other.

Evan Skoulas

In my opinion these traditional toys have been stereotyped for some reason. First of all boys are naughtier than girls, that's why they like playing games with weapons and they also like hitting each other. On the other hand women are naturally made to have children and look after them. That's why they love playing with dolls and treat them as if they were babies. Usually younger children in a family look up to an older sister because that's her idol. So I believe that everything has its own purpose for happening. That's the reason why parents should not encourage their children to play with the other gender's toys. If though something like that happens – for example if a boy plays with dolls – his parents shouldn't punish him and the same goes for girls too.

Christine Papidakis

Is it a man's responsibility to earn a living and look after his family financially?

In this day and age everyone believes that it's a man's responsibility to earn a living and look after his family. But this is a wrong belief for our times. Women can also work and bring money home to help the family financially. Actually, both men and women can do this but people think that it's a man's responsibility just like years ago when women were supposed to stay at home and do nothing and only a "brave man" could save them. As I said, things have changed and now it doesn't matter who earns more money for the family. Men and women are now the same.

George Badouvas

Will women in sports ever be taken as seriously as men in sport?

These days women and men are equal and the things that men can do women can do as well. In this case, most women don't like sports such as football or basketball so they keep away from them. But this doesn't mean that women don't have the right to be a member of such a sports team. Some people believe that women are unsuitable for certain sports but, in my opinion, they are wrong. In the last few years women have shown men that they can do the same things as men. So they have the same potential.

Maria Karfakis

Do you think women still face inequality in the workplace?

In my opinion, although women's rights have been recognized for many years now, there's still a long way to go for these rights to be enforced in practice. One of the most frequent inequalities women face is in the workplace. Firstly, women are paid less for doing the same amount of work as their fellow male colleagues. This is a phenomenon called "gender pay gap". Moreover, they face barriers that prevent them from advancing beyond a certain position in the workplace. Last but not least, sexual harassment is an important concern. This type of bullying comes from men in position of power towards women. They usually promise them rewards and promotions in exchange for a sexual favour and, even worse, the harassed person might not be aware or even understand what is happening.

Anthi Maurandonakis

How have traditional male and female roles changed in your country in the last twenty years?

Nowadays male and female roles have changed dramatically. Men have started helping with housework and taking care of the children while their wives are busy working. Women have changed too. They are now able to work and people can depend on them. Some want to get a job while others prefer to stay at home to look after the house or the children. To my mind all these changes are because of the fully developed society we live in and the way the fast rhythms of life have made males and females equal.

George Badouvas

<i>Traditional Gender Stereotypes.</i>	
<i><u>Feminine.</u></i>	<i><u>Masculine.</u></i>
<i>Not aggressive.</i>	<i>Aggressive.</i>
<i>Dependent.</i>	<i>Independent.</i>
<i>Easily influenced.</i>	<i>Not easily influenced.</i>
<i>Submissive.</i>	<i>Dominant.</i>
<i>Passive.</i>	<i>Active.</i>
<i>Home-oriented.</i>	<i>Worldly.</i>
<i>Easily hurt emotionally.</i>	<i>Not easily hurt emotionally.</i>
<i>Indecisive.</i>	<i>Decisive.</i>
<i>Talkative.</i>	<i>Not at all talkative.</i>
<i>Gentle.</i>	<i>Tough.</i>
<i>Sensitive to other's feelings.</i>	<i>Less sensitive to other's feelings.</i>
<i>Very desirous of security.</i>	<i>Not very desirous of security.</i>
<i>Cries a lot.</i>	<i>Rarely cries.</i>
<i>Emotional.</i>	<i>Logical.</i>
<i>Verbal.</i>	<i>Analytical.</i>
<i>Kind.</i>	<i>Cruel.</i>
<i>Tactful.</i>	<i>Blunt.</i>
<i>Nurturing.</i>	<i>Not nurturing.</i>